



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. H.**
bytem X
zastoupen JUDr. Tomášem Truschingerem, advokátem Advokátní kanceláře
Kučera a Truschinger s. r. o.
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Tomáši Truschingerovi, advokátovi se sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v tomto řízení ve výši 16 988 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 11. 2023, č.j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobci z moci úřední odňat od 24. 12. 2023 invalidní důchod podle § 39 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Ostrava ze dne 25. 9. 2023, podle kterého již žalobce nebyl invalidní v I. stupni invalidity, neboť u něj byl zjištěn pokles pracovní schopnosti jen o 30 % (zdravotní postižení dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.).
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s odnětím invalidního důchodu a posouzením jeho zdravotního stavu, a to proto, že se jeho zdravotní stav významně zhoršil. Není schopen si najít a dlouhodobě vykonávat zaměstnání, neboť ho zdraví limituje i při běžných úkonech v domácnosti. Žalobce popsal blíže a doložil své zdravotní potíže a navrhl nové posouzení jeho zdravotního stavu.
4. Novým posudkem o invaliditě, vypracovaným lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu dne 13. 2. 2024, bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn s poruchou statodynamiky a bez průkazu radikulopatie či myelopatie, přitom jde o postižení funkčně lehké dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 20 %, který byl dále navýšen pro vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, a také schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti podle § 3 odst. 2 cit. vyhl. o 10 %, na celkových 30 %. Posuzující lékařka IPZS označila předchozí posouzení zdravotního stavu žalobce od r. 2014 za posudkově nadhodnocené. Nově zjištěný zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. V tomto směru potvrdila lékařka IPZS posudkový závěr lékaře ČSSZ Ostrava. Na základě toho žalované nezbylo, než prvostupňové správní rozhodnutí, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 38 a § 39 ZDP, potvrdit.

II. Shrnutí žalobní argumentace

5. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Posudková lékařka učinila závěr o tom, že zdravotní stav žalobce neodpovídá žádnému stupni invalidity, aniž by podrobně zkoumala jeho zdravotní stav. Na jednání žalobce nebyl přizván, pročez si nemohla učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Žalobce měl také velmi málo času na to, aby mohl podstoupit další vyšetření u specialistů a doložit aktuální lékařské zprávy. Posudková lékařka nezhodnotila rozsah a strukturu zdravotního postižení, vývoj postižení, přitom uvedené má vliv na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity žalobcem. Nebylo přihlédnuto k dalším onemocněním žalobce a ani

k tomu, že jeho stav se nadále zhoršuje. Žalobce současně požádal soud o ustanovení bezplatného právního zástupce pro toto řízení, který bude specializován na problematiku invalidních důchodů (nejlépe JUDr. Tomáše Truschingera, který mu již byl ustanoven zástupcem v související věci sp. zn. 56 Ad 14/2023). Tento zástupce náležitě doplní žalobu a navrhne potřebné důkazy.

6. Soudem ustanovený právní zástupce doplnil žalobu dne 10. 6. 2024. V doplnění žaloby zástupce žalobce uvedl, že žalobce byl původně dlouhodobě uznán invalidním v prvním stupni (viz posudek ze dne 14. 1. 2022). Na základě zhoršení zdravotního stavu podal žalobce návrh na zvýšení stupně invalidity. Prvostupňový správní orgán však ponechal žalobci invaliditu I. stupně, když bylo zjištěno posudkem ze dne 21. 6. 2023, že je u žalobce pokles pracovní schopnosti 40 % (což odpovídá I. stupni invalidity). Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, v jejichž rámci byl vypracován posudek dne 25. 9. 2023, podle něhož u žalobce poklesla pracovní schopnosti jen o 30 %, tudíž pozbyl invaliditu. V dalším navazujícím řízení prvostupňový správní orgán odňal žalobci od 24. 12. 2023 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně právě na základě posudku ze dne 25. 9. 2023. Také proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. V námitkovém řízení byl pořízen další posudek dne 13. 2. 2024, který potvrdil závěry předchozího posudku o tom, že žalobce není invalidní již od 21. 6. 2023. Pokud by žalobce nežádal o zvýšení stupně invalidního důchodu, byl by nadále invalidním alespoň v I. stupni. Nakonec na základě posudku ze dne 25. 9. 2023 invalidním není již k datu 21. 6. 2023, a to údajně pro nikde nespecifikované nadhodnocení zdravotního stavu. Podle posudku ze dne 25. 9. 2023 však není žalobce invalidním od 24. 12. 2023, když ale v odůvodnění napadeného rozhodnutí není zdůvodněno, proč bylo stanoveno datum konce invalidity k 24. 12. 2023. V námitkovém řízení zpracovaný posudek ze dne 13. 2. 2024 uzavřel, že žalobce není invalidní již od 21. 6. 2023. Postup žalované, kdy byl v průběhu 8 měsíců změněn stupeň invalidity a zároveň doba, od které žalobce invalidní není, považuje žalobce za arbitrární, nahodilý a právně nesprávný.
7. Žalobce svůj zdravotní stav shrnul tak, že invaliditu I. stupně má přiznanou od září 2014, a to v souvislosti s obtížemi s krční a bederní páteří, které mu působí velké bolesti až ochromení. Bolest bederní páteře působí až do končetin a omezuje žalobce v pohybu, proto chodí o holi. Obtíže s krční páteří způsobují také bolesti hlavy, četné migrény a omezenou hybnost krku. Žalobce má také potíže s rameny, koleny a celkově s celým pohybovým aparátem. Užívá léky na bolest a jiné medikamenty, a také navštěvuje ortopedii a neurologii. Žalobce má základní vzdělání a dříve pracoval manuálně. Kvůli zhoršenému zdravotnímu stavu již není schopen vykonávat žádnou podobnou činnost. Jelikož je žalobce přesvědčen o tom, že ve správním řízení nebyl řádně a objektivně posouzen jeho zdravotní stav, považuje za potřebné, aby související úkony byly provedeny znovu. Napadené rozhodnutí nesplňuje zákonné náležitosti, protože je zapotřebí, aby žalovaná posoudila věc ještě jednou řádně, když žalobce byl jejím postupem zkrácen na svých právech.
8. V podání ze dne 22. 10. 2024 žalobce ještě doplnil, že posudek ČSSZ nespecifikuje, co v něm posudkového lékaře vedlo k přehodnocení závěru o invaliditě žalobce a proč byly předchozí posudky o invaliditě nesprávné. Zdravotní stav žalobce je nadále nepříznivý. Invalidním byl uznán v I. stupni po dobu více než 10 let, bez toho aniž by se jeho zdravotní stav zlepšoval. Žalovaná měla vzít v úvahu nejen zdravotní stav a vzdělání

žalobce, ale také to, že v důsledku zdravotních obtíží již více než 10 let nevykonává výdělečnou činnost, protože z tohoto důvodu bude pro něj obtížnější si najít zaměstnání, když má jen omezenou délku praxe získanou před mnoha lety. Žalobce má za to, že jeho věc byla posouzena po skutkové i právní stránce nesprávně. Dále odkázal na doplněné lékařské zprávy, s nimiž se musí posudkový lékař vypořádat.

9. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

10. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem příslušného posudkového lékaře (lékaře OSSZ, v námitkovém řízení lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu), neboť jde o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku lékaře ČSSZ ze dne 13. 2. 2024. Z tohoto posudku vyplynulo, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stavu ve smyslu § 26 ZDP, avšak s tím, že ode dne 21. 6. 2023 již žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, neboť u něj poklesla pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, jenž byla s ohledem na další zdravotní postižení zvýšena o 10 % (§ 3 citované vyhlášky), celkem na 30 %.
11. Náležitosti posudku stanoví § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož bylo postupováno. Součástí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Podle § 39 odst. 4 ZDP se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu trvalost ovlivnění pracovní schopnosti, stabilizace stavu, adaptace na zdravotní postižení, schopnost rekvalifikace, schopnost využití zachované pracovní schopnosti, resp. výkon výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. Lékařem vypracovaný posudek splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Vzhledem k námitkám žalobce žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
13. S ohledem na výše uvedené žalovaná i nadále trvá na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí.

IV. Jednání před krajským soudem

14. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 10. 4. 2025, kterého se zúčastnil právní zástupce žalobce i zástupkyně žalované. Přítomný žalobce svoji účast omluvil krátce před zahájením jednání ze zdravotních důvodů. V průběhu jednání soud zrekapituloval průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů,

které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 12. 12. 2024, jehož vypracování v této věci navrhovali oba účastníci řízení. Obsahu posudku Posudkové komise MPSV ČR a jeho závěrům se bude krajský soud věnovat v následující části tohoto rozsudku. Žalobce v žalobě (k důkazu) odkazoval na obě správní rozhodnutí, jakož i na předchozí posudky o invaliditě. K těmto odkazovaným listinám krajský soud uvádí, že jsou součástí správního spisu a posudkové dokumentace, tedy součástí procesu, jenž je nyní soudem přezkoumáván. Z judikatury správních soudů vyplývá, že správním spisem se dokazování neprovádí. Soud tedy neprováděl dokazování těmito listinami, na něž odkazoval žalobce. Vedle toho žalobce v průběhu soudního řízení předkládal četné lékařské zprávy, k nimž v průběhu jednání k dotazu soudu prostřednictvím zástupce sdělil, že dokazování těmito lékařskými zprávami nenavrhuje provádět, neboť byly určeny pro odborné medicínské posouzení Posudkovou komisí MPSV – ČR, což také bylo provedeno. Za této situace by bylo nadbytečné provádět dokazování těmito lékařskými zprávami, ostatně žalobce k nim nic bližšího neuváděl a soud nemá potřebnou medicínskou odbornost k jejich posuzování. Žalobce se prostřednictvím právního zástupce k věci vyjádřil tak, že jeho zdravotní stav se nadále zhoršuje, dříve pracoval manuálně, nyní však není schopen žádnou podobně náročnou práci vykonávat. Má velké potíže s krční a bederní páteří, bolest působí až do končetin a žalobce omezuje v pohybu. Obtíže s krční páteří působí žalobci časté bolesti hlavy a omezenou hybnost krku. Žalobce má celkově potíže s celým pohybovým aparátem, tedy i s rameny a koleny. Užívá léky, navštěvuje lékaře, nicméně zdravotní stav se zhoršuje. Žalobce nesouhlasí s posouzením jeho zdravotního stavu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje důvody, pro které měl být jeho zdravotní stav dříve nadhodnocen. Postup žalované považuje za nesprávný a nahodilý, bez řádného a objektivního posouzení jeho zdravotního stavu. Zástupkyně žalované při jednání nesouhlasila s argumentací žalobce a v dalším odkázala na dosavadní posudkové závěry, napadené rozhodnutí, a také na vyjádření k žalobě. Jelikož ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, soud ukončil dokazování a s uvažáním konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
16. V nyní posuzované věci žalobce označil za nesprávný závěr žalované v tom, že nezdůvodnila, v čem bylo dřívější posudkové hodnocení jeho zdravotního stavu nadhodnocené, když byl od roku 2014 uznán invalidním v 1. stupni, a proč nyní invalidním není, když se jeho zdravotní stav objektivně zhoršil. Z důvodu zhoršení zdravotního stavu požádal o zvýšení invalidního důchodu, místo toho však bylo rozhodnuto o jeho žádosti tak, že je nadále invalidním v I. stupni. Posudkem o invaliditě MSSZ Brno – město ze dne 21. 6. 2023 bylo za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále též „DNZS“) žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra

poklesu pracovní schopnosti 40 %. Na základě žalobcem podaných námitek (v jiném správním řízení) byl znovu přezkoumán jeho zdravotní stav lékařem ČSSZ Ostrava a jeho posudkem ze dne 25. 9. 2023 bylo za rozhodující příčinu DNZS žalobce určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, která byla s ohledem na další postižení zvýšena o 10 % na celkovou výši 30 %. Datum zániku invalidity byl stanoven ke dni 21. 6. 2023. Toto rozdílné posouzení zdravotního stavu žalobce rozporoval již v jiném soudním řízení u zdejšího soudu pod sp. zn. 56 Ad 14/2023. V nyní přezkoumávané věci (z úřední moci zahájené správní řízení o odnětí invalidního důchodu) byl v námitkovém řízení vypracován další posudek o invaliditě dne 13. 2. 2024 lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu, který obdobně jako posudek ČSSZ Ostrava ze dne 25. 9. 2023 stanovil za rozhodující příčinu DNZS žalobce totéž zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %, která byla dále navýšena o 10 % z důvodu vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, a také schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti podle § 3 odst. 2 cit. vyhl., tj. na celkových 30 %, kdy zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Rozdílné posouzení zdravotního stavu oproti dřívějším posudkům příznávajícím invaliditu žalobce rozporoval i v nyní přezkoumávané věci s tím, že nebylo řádně odůvodněno, a že jeho zdravotní stav nebyl podrobně zkoumán a vyhodnocen.

17. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
18. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].
19. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
20. Podle § 56 odst. 1 písm. a) ZDP zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
21. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).

22. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
23. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).
24. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a v řízení provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 12. 12. 2024. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti

odborného lékaře – ortopeda. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace. Posudek odkazoval také na nedávno provedený další posudek PK MPSV ČR ze dne 17. 7. 2024, kde byl žalobce jednání posudkové komise přítomen a při této příležitosti byl jeho zdravotní stav přeshetřen za přítomnosti odborného lékaře - neurologa. Krajský soud považuje posudek ze dne 12. 12. 2024 (včetně posudku ze dne 17. 7. 2024) za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie hodnotila zdravotní stav žalobce především na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a též nálezů předložených spolu se správním žalobou, popř. v průběhu soudního řízení. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise posudkově zhodnotila, že žalobce trpí řadou zdravotních postižení, nicméně rozhodující příčinou DNZS je vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn páteře, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které vyhláška stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 20 %. U žalobce byl stanoven tento pokles na horní hranici z důvodu přítomnosti dalších zdravotních postižení, tj. 20 %. S ohledem na vzdělání a předchozí pracovní činnost došlo k navýšení o 10 % (dle § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb.), protože celková míra poklesu pracovní schopnosti činí u žalobce 30 %. Za této situace žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle 39 odst. 1 ZDP, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu DNZS nejméně o 35 %. PK MPSV ČR zhodnotila zdravotní stav žalobce zcela ve shodě s posudkem o invaliditě z námitkového řízení ze dne 13. 2. 2024 provedeného lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu, a také ve shodě s posudkem PK MPSV ČR ze dne 17. 7. 2024, kdy byl žalobce jejímu jednání přítomen, sdělil veškeré své potíže a byl vyšetřen lékařem z oboru neurologie. Od této doby nebylo lékařskými nálezy prokázáno zhoršení zdravotního stavu. U žalobce se jedná o lehké funkční postižení páteře (vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře na podkladě degenerativních změn), bez průkazu nestability, bez kořenové nebo míšní komprese, s projevy nervosvalového dráždění, s omezením dynamiky páteře, přítomností svalových dysbalancí, se zcela lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, bez parézy, bez svalových atrofií, bez sfinkterové poruchy. Některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Nejde však o středně těžké funkční postižení, protože nebylo prokázáno závažné postižení páteře, nejednalo se o insuficienci svalového korzetu, nebyl přítomen funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, nebyla symptomatologie močového měchýře, nebyla snížena závažně celková výkonnost. Nejde ani o těžké funkční postižení, neboť nebylo prokázáno těžké postižení více úseků páteře, trvalý funkčně významný neurologický nález, těžké poškození nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů.

25. Posudková komise MPSV ČR posudkově zhodnotila, že v případě žalobce jde o muže se základním vzděláním, pracujícím vždy v dělnických profesích, u kterého jsou v popředí zdravotních potíží chronické bolesti zad a kloubů. Absolvoval kořenové obstrukční v letech 2021 a 2022, opakovaně infuzní analgetickou terapii a rehabilitační léčbu, efekt léčby však považoval za omezený a dočasný. V popředí DNZS je zejména vertebrogenní algická porucha páteře s propagací do dolních končetin, resp. lumboischiadický syndrom s kořenovým drážděním na podkladě prokázaných

degenerativních změn, s bolestivým omezením hybnosti bederního úseku páteře, s přítomností svalových spasmů, bez paretické symptomatologie na končetinách, bez narušení svalového tonusu a svalové síly končetin, bez svalových atrofií na končetinách i v rámci trupového svalstva, bez průkazu nervového poškození. Tuto skutečnost potvrzují i EMG vyšetření, která nervové poškození nepodpořila. V oblasti krční páteře šlo o občasné potíže – cervikalgie, zcela bez průkazu nervového poškození, bez paretické symptomatologie. Stran bolestí kloubů byl žalobce sledován v ortopedické ambulanci, zejména v případě levého kolene byly zjištěny známky femoropatelní artrózy s výrazným podílem zkrácení neprotážených svalů v podkolení a svalů ischiokrurálních. Zjištěno lehké omezení hybnosti levého kolenního kloubu S 0-0-115 (norma 130 – 140 stupňů), klouby bez výpotku a bez nestability. Kyčelní klouby bez závažné patologie. Přes stížnosti žalobce na bolesti levého ramene, nebyla jeho funkční porucha prokázána. V případě bolestí drobných kloubů na ruku nebylo zjištěno zánětlivé postižení ani závažná patologie. EMG vyšetření dlouhodobě prokazovalo na ruku syndrom karpálního tunelu lehkého stupně, v tom čase bez významné progresy, bez závažného motorického deficitu, který by měl podstatný dopad na manipulační schopnost rukou. Pro bolesti hlavy bylo provedeno vyšetření magistrálních tepen v roce 2017, bez průkazu patologie, RTG lebky a krční páteře rovněž bez zásadní patologie. Bolesti hlavy bez zjištěného neurologického korelátu. Došetřováno prosáknutí v oblasti nosních dutin, vysloveno podezření na polyp, doporučeno k dalšímu došetření a řešení. Dříve uváděná drobná cévní mozková příhoda v souvislosti s pádem v roce 2009 nemá žádné trvalé následky. Ztráta sluchu byla zjištěna oboustranně celkem 33,3%, kdy šlo o stařeckou nedoslýchavost lehkého stupně, bez zásadního dopadu na schopnost komunikace. Snížení zrakové ostrosti levého oka v rámci vrozené tupozrakosti bylo lehkého stupně, brýlová korekce zajišťuje žalobci dobrou úroveň vidění. Po interní stránce byl žalobce stabilizován, bez známek významné orgánové nedostatečnosti. V oblasti mentální a psychické uváděna persona simplex-slaboduchost, nicméně závažné narušení intelektových nebo paměťových schopností nebylo prokázáno, nebyla přítomna porucha chování, žalobce byl orientován všemi kvalitami a byl schopen postihovat situaci. PK obecně připomněla, že při posuzování zdravotního stavu nerozhodují diagnózy, případně jejich počet, ale pouze funkční postižení z nich plynoucí. Ve věci invalidity je hodnoceno funkční postižení páteře a z toho plynoucí omezení pohyblivosti a výkonnosti. Vychází se z rozsahu a lokalizace postižení – monosegmentální, plurisegmentální, z časového průběhu strukturálních změn – komprese, dislokace, nestabilita, osteoporóza, degenerativní změny, funkčně významné neurologické symptomatologie - hypo až areflexie, poruchy cití, iritační projevy, parézy, snížený tonus, poruchy trofiky v segmentu, svalové atrofie, bolest, nález EMG, svalové dysbalance, případné poruchy svěračů.

26. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce. Soud považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem za řádně zjištěný a úplný. Vzhledem k výše uvedenému nebylo možno žalobci přisvědčit v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí již nebyl invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 % a nedosahovala hodnoty nejméně 35 %. V rámci přezkumného řízení soudního bylo posudkovou komisí MPSV ČR potvrzeno, že žalobce nesplňoval podmínky pro

invaliditu podle § 39 ZDP. V posudkovém hodnocení a závěru současně nebyly zjištěny nové posudkově významné skutečnosti, které by nebyly hodnoceny již v předcházejících posudcích. Posudková komise MPSV ČR učinila obdobné závěry jako lékařka IPZS v posudku ze dne 13. 2. 2024, a také PK MPSV ČR Brno v posudku ze dne 17. 7. 2024 (a rovněž LPS ČSSZ Ostrava dne 25. 9. 2023 v jejím posudku o invaliditě). Posudky se shodly v tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení (stav bolestivého syndromu při degenerativních změnách páteře v segmentu krční a bederní části páteře) uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce o 20 %. V posudcích došlo ke shodě také na dalším navýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %, tj. na celkových 30 %. Posudková komise rovněž hodnotila další zdravotní postižení žalobce (strana 4 – 6 posudku), přičemž u všech těchto zdravotních postižení došlo k hodnocení poklesu míry pracovní schopnosti v míře nižší, než jaká byla zjištěna u dominujících potíží s páteří. V této souvislosti je třeba poukázat také na již shora citovanou právní úpravu, dle které se v případě kombinovaného postižení u posuzovaného nesčítá míra poklesu pracovní schopnosti pro jednotlivé položky. V případě žalobce bylo jako rozhodující příčina DNZS hodnoceno postižení s nejvyšší mírou poklesu pracovní schopnosti - bolestivý syndrom páteře při degenerativních změnách v segmentu krční a bederní části páteře dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokud jde o řadu dalších zdravotních postižení, pak tato byla posudkovou komisí, ve shodě i s předchozími závěry posudků, hodnocena jako posudkově nevýznamná pro hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti při hodnocení invalidity. Výše uvedený DNZS byl u žalobce prokázán k datu vydání napadeného rozhodnutí, přičemž od té doby nebylo lékařskými nálezy prokázáno zhoršení zdravotního stavu.

27. Jelikož bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, napadeným rozhodnutím došlo k odnětí invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. a) ZDP ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen, neboť nárok na důchod zanikl. Invalidita je jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 ZDP. Na základě shora citovaných posudků žalobce nesplnil podmínky pro trvání invalidity dle § 39 odst. 1 ZDP.
28. K námitkám žalobce uplatněným v jeho žalobě je třeba uvést s odkazem na výše uvedené závěry PK MPSV ČR v jejím posudku, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce byl řádně a odborně posouzen a tím i stanoven související pokles pracovní schopnosti žalobce. V posudku byl také odborně popsán vývoj a funkční závažnost jednotlivých onemocnění žalobce na podkladě odborných lékařských nálezů. Při posledním jednání posudkové komise dne 12. 12. 2024 žalobce sice nebyl přítomen, avšak při předchozím jejím jednání dne 17. 7. 2024 přítomen byl a byl také objektivně přítomnými lékaři přešetřen. Na toto posudková komise v posledním vypracovaném posudku ze dne 12. 12. 2024 odkazuje. Pokud tedy žalobce namítal, že v případě předchozích posudků vypracovaných v průběhu správního řízení nebyl podroben osobní prohlídce a přímému lékařskému posouzení, pročez nemohly být náležitě zhodnoceny všechny aspekty jeho zdravotního stavu v těchto posudcích, tak před posudkovou komisí MPSV ČR tomu tak nebylo a uvedené bylo napraveno. Posudková komise MPSV ČR aktuálně také zhodnotila veškeré lékařské nálezy, které žalobce doložil ve správním řízení i v průběhu řízení před soudem.

29. V doplnění žaloby žalobce namítal, že nebylo řádně zdůvodněno údajné předchozí nadhodnocení zdravotního stavu žalobce. Z posudku PK MPSV ČR ze dne 12. 12. 2024 (a také ze dne 17. 7. 2024) je jednoznačně zřejmé, že předchozí nadhodnocení zdravotního stavu spočívalo v zařazení rozhodujícího zdravotního postižení žalobce pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k citované vyhlášce, což odpovídalo středně těžkému funkčnímu postižení (závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny) s poklesem pracovní schopnosti 30 – 40 %. V případě tohoto zařazení zdravotního postižení žalobce a určení procentního poklesu pracovní schopnosti minimálně ve výši 35 %, by žalobce byl invalidním v I. stupni. Na základě předložených lékařských zpráv, a také přeshetření zdravotního stavu žalobce při předchozím jednání posudkové komise, však PK MPSV ČR dospěla ve svém posudku ze dne 12. 12. 2024 (ve shodě s jejím předchozím posudkem ze dne 17. 7. 2024, a také posudky IPZS ze dne 13. 2. 2024 a ČSSZ Ostrava ze dne 25. 9. 2023, vypracovanými v rámci správního řízení) k závěru, že podmínky pro zařazení rozhodujícího zdravotního postižení žalobce pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k citované vyhlášce nejsou splněny, protože nejde o středně těžké funkční postižení dle kritérií, které jsou pro tuto závažnost postižení v příloze vyhlášky uvedeny. Posudková komise na podkladě předložených lékařských zpráv naopak dospěla k závěru, že se jedná o bolestivý syndrom páteře při degenerativních změnách v segmentu krční a bederní části páteře s lehkým funkčním postižením podle kapitoly XIII., oddíl E položka 1b přílohy k citované vyhlášce, pro které je stanovena referenční mez poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %. Pro zařazení zdravotního postižení žalobce jako lehkého funkčního postižení byla podle PK MPSV ČR naplněna stanovená kritéria: postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Posudková komise vzhledem k předloženým lékařským zprávám vyhodnotila, že rozhodující zdravotní postižení žalobce odpovídá právě těmto kritériím definujícím lehké funkční postižení v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k citované vyhlášce. Mezi důvody, pro které se u žalobce nejedná o středně těžké funkční postižení (položka 1c), posudková komise uvedla, že u žalobce nebylo prokázáno závažné postižení páteře, nejednalo se o insuficienci svalového korzetu, nebyl přítomen funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, nebyla symptomatologie močového měchýře, nebyla ani snížena závažně celková výkonnost. Podle posudkové komise se naopak u žalobce jedná o lehké funkční postižení páteře (položka 1b), s postižením více úseků, svalovou dysbalancí, bez průkazu nestability, bez kořenové nebo míšní komprese, s projevy nervosvalového dráždění, s omezením dynamiky páteře, se zcela lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, bez parézy, bez svalových atrofií, bez sfinkterové poruchy, kdy některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. PK MPSV ČR zvolila jako míru poklesu pracovní schopnosti žalobce pro ostatní přítomná zdravotní postižení horní hranici sazby (10 – 20 %) vymezené přílohou k cit. vyhl. pro rozhodující zdravotní postižení, tedy 20 %. Posudková komise tuto horní hranici dále navýšila o 10 % (což je maximální možné

navýšení dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), s ohledem na vzdělání žalobce a předchozí pracovní činnost, protože celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena na 30 %. Ve výše uvedeném tedy spočívala rozdílnost posouzení závažnosti zdravotního postižení žalobce a posudková komise toto ve svém posudku logicky zdůvodnila.

30. Žalobce v doplnění žaloby uvedl, že má základní vzdělání a dříve pracoval manuálně, čehož již není kvůli svému zdravotnímu stavu schopen. Navíc naposledy pracoval před více než 10 lety, protože pak byl uznán invalidním v I. stupni. Nyní došlo k oduznání invalidity (pro předchozí nadhodnocení zdravotních potíží), aniž by se jeho zdravotní stav zlepšoval. Bude tedy pro něj obtížnější najít si zaměstnání. Soud musí přisvědčit tvrzení žalobce o možných obtížích při hledání zaměstnání v jeho konkrétní situaci ze všech těchto důvodů, které k tomu uvádí. Nicméně posudková komise k tomuto přihlédla a ve svém posudku ze dne 12. 12. 2024 uvedla (strana 7), že právě pro dosažené vzdělání a předchozí pracovní činnost zvýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10% dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., protože celková míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce dosáhla 30%.
31. Nad rámec již uvedeného soud poukazuje na to, že pracovní rekomandaci poskytla posudková komise již v posudku ze dne 17. 7. 2024 (jako důkaz proveden při jednání zdejšího soudu dne 10. 4. 2025 v související důchodové věci žalobce pod sp. zn. 56 Ad 14/2023), kde PK mimo jiné vyhodnotila vliv zdravotních postižení žalobce na jeho výkonnost. Podle toho je žalobce schopen vykonávat pracovní činnost s doporučením pro vertebropaty – vyloučení přetížení těžkým břemenem, možnost střídání polohy – vyloučení statického dlouhodobého sedu nebo stoje. Dle PK jsou zachovány schopnosti a dosažené zkušenosti pro pracovní uplatnění.
32. Žalobce také namítal, že nebylo hodnoceno to, že se jeho zdravotní stav nadále zhoršuje. K tomu soud uvádí, že takový negativní vývoj zdravotního postižení je třeba zdokumentovat konkrétními lékařskými zprávami a na jejich podkladě případně znovu požádat o přiznání invalidního důchodu. Zdravotní stav je soudem přezkoumáván k datu vydání napadeného správního rozhodnutí.
33. Posudek PK MPSV ČR soud pokládá za dostatečně přesvědčivý a reflektující recentní medicínské zprávy. Zdravotní stav žalobce byl opětovně komplexně posouzen, byly zohledněny veškeré dostupné lékařské zprávy, podkladová zdravotní dokumentace byla dostatečná, a bylo přihlédnuto ke všem relevantním obtížím žalobce. Přesto bylo zjištěno, že zdravotní postižení žalobce nenaplnuje podmínky pro přiznání invalidity podle § 39 odst. 1 ZDP, protože míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla stanovena pouze ve výši 30 %.
34. Pro úplnost krajský soud uvádí, že při posudkovém hodnocení zdravotního stavu se hodnotí dle platné legislativy stupeň funkčního postižení (lehké, středně těžké, těžké atp.), tedy odchylka od normálního nálezu, kdy se účastník řízení hodnotí komplexně a přihlíží se ke všem dokladovaným zdravotním postižením, dosaženému stupni vzdělání a pracovní profesi. Nelze proto posudkově hodnotit např. udávanou bolest, pravidelné dlouhodobé brání léků nebo úraz, neboť to přímo neodůvodňuje uznání invalidity. Posuzuje se celý pracovní potenciál posuzovaného, tj. soubor všech pro práci významných schopností, a to bez vztahu ke konkrétní práci. Invalidita pak představuje ztrátu nebo významné omezení pracovní schopnosti v důsledku dlouhodobě

neprůznivého zdravotního stavu, přičemž právní předpis stanoví, jak velký pokles je již považován za invaliditu, a také v jakém stupni se o invaliditu jedná. Pouhá přítomnost dlouhodobě neprůznivého zdravotního stavu tedy invaliditu automaticky neznamená.

35. Soud na závěr poznamenává, že žalovaná nemohla řízení zahájené na základě žádosti o změnu výše invalidního důchodu ze zdravotních důvodů ukončit rozhodnutím o snížení nebo odnětí dávky, proto o tom musela provést samostatné řízení z moci úřední a o odnětí invalidního důchodu rozhodla samostatným rozhodnutím. Toto rozhodnutí pak žalobce učinil předmětem tohoto soudního přezkumu u zdejšího soudu.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení za žádných okolností vzhledem k povaze věci přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s.ř.s. (výrok III. tohoto rozsudku).
38. Výrokem IV. tohoto rozsudku soud rozhodl o odměně ustanoveného zástupce JUDr. Tomáše Truschingera za zastupování žalobce v tomto řízení ve smyslu § 35 odst. 10 s.ř.s. a příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jednalo dle předchozí úpravy advokátním tarifem (ve znění platném do 31. 12. 2024) o tři úkony právní služby (převzetí právního zastoupení a první porada s klientem, je-li mu právní zástupce ustanoven soudem, sepsání doplnění žaloby a repliky) a tři režijní paušály ve výši 3 x 1 000 Kč a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění platném do 31. 12. 2024], tedy celkem 3 900 Kč (dle advokátního tarifu ve znění platném do 31. 12. 2024). Jelikož ustanovený zástupce doložil, že je plátcem DPH, soud zvýšil jeho odměnu o částku 819 Kč odpovídající této dani ve výši 21 % ze základu daně (za tyto 3 úkony a režijní paušály celkem 4 719 Kč včetně DPH). Náklady tohoto právního zastoupení dále sestávají z jednání s klientem přesahujícím jednu hodinu dne 1. 4. 2025 a z účasti právního zástupce na jednání u soudu dne 10. 4. 2025, kdy za tyto dva právní úkony přísluší právnímu zástupci odměna ve výši 2 x 4 620 Kč a dva režijní paušály ve výši 2 x 450 Kč [§ 7 odst. 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. b) a g) a § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění platném od 1. 1. 2025 po novele provedené vyhláškou č. 258/2024 Sb.], tedy celkem 10 140 Kč, k čemuž soud připočítal částku 2 129 Kč odpovídající DPH ve výši 21 %, což činí v součtu částku 12 269 Kč za tyto dva právní úkony a související režijní paušály. Celkem tak náleží ustanovenému zástupci odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 16 988 Kč, která mu bude vyplacena z účtu krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí

být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. dubna 2025

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně